

LBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

**Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS)**

Editor: Valentin Ajder
Coperta: Mihăiță Stroe
Tehnoredactor, corector: Larisa Pleșca

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
NEAGU, DUMITRU VIOREL**

**Dogmatica empirică a iubirii / Dumitru Viorel
Neagu. - București : Eikon, 2025
ISBN 978-606-49-1412-5**

821.135.1

Dumitru Viorel Neagu

Dogmatica empirică a iubirii

E I K O N

București, 2025

Așteptarea

Despre ziua aceasta
 Parcă am citit cândva,
 O știu pe de rost
 Și, nu încape nicio îndoială,
 Tu o să apari abia spre seară,
 Așa cum apar liliicii
 Deodată cu cerul
 Ce se înspăimântă de numărul stelelor,
 Iar eu voi simți cum dorul
 A devenit pasăre
 Și și-a înfipt ghearele și ciocul
 În sufletul meu,
 Ca un liliac însetat.

CUPRINS

Confundări/5	Desprimăvărare/29
Eu, ca o părere/6	Dune/30
Nădejdea/7	Rotirea/31
Încă sunt vietate/8	Zile călduroase/32
Conversație/9	Versete biblice/33
Ca o durere/10	Ca o pildă/34
Afecțiuni/11	Lipsirea/35
Crai nou/12	Cumpăna/36
Epitaf/14	Uitarea/37
Păstrător/15	Legenda omului de piatră/38
Tu și aripile/16	Amintirile ființei/39
Vertiginoasa prefacere/17	Semantică/40
Întâlnire/18	Eu, nesmerit/41
Ars poetica/19	Iubirea și zaua/42
Nevoitor/20	Ca o elegie/43
Pas cu pas/21	Părăsirea/44
Nunta/22	Un poem mecanic/45
Preschimbarea/23	Nevederea/46
Trecătoare/24	Repetiția judecății de apoi/47
Rugi/25	Lamentabila slavă deșartă/48
Tu fugeai/26	Alt cuib/50
Ape/27	
Lumea apelor/28	

Salin/51

Poezie pentru înlăuntrul
meu/52

Consecință/53

Visători/54

Altădată/55

Îndepărtarea/56

Citadin/57

Chin/58

Luna nouă/59

Tu, nepieptănată/60

Alternativă/61

Coala de scris/62

Cum trec apele/63

Deosebire/64

Povestea primelor
vorbe/65

Așa te caut/66

Trimisul/67

Parcă erai cândva/68

Un trup/69

Boală/70

Altă anatomie/71

Înfruptarea/72

Miraculos/73

Îndurerarea/74

Învinovățirea/75

Toamna ta/76

We know

Pierdut/77

Multiplicarea/78

Destin/79

Asemănare/80

O altă însușire a
depărtării/81

Muguri/82

Perspective/83

Atât de mult/84

O singură umbră/85

Așa cred că este
durerea/86

Scurta mea viață/87

Dansa vind/89

Otpust/90

Un poet/91

Lăuntrul/92

Fiecăruia/93

Nevăzut/94

Altcum/95

Deosebit/96

Preschimbare/97

Asemănare/98

Meșteșugirea/99

Viețuire/100

Omul cu două suflete/101

Scriind/102

Cugetător/103

Poienile tale/104

Setea/105

Îndrăgostirea/106

Canon/107

Așa cred/108

Nevoia/109

Deșteptarea/110

Înaripare/111

Despletirea/112

Căutare/113

Mierea/114

Locuire/115

Oftat/116

Povestiri/117

Treceri/118

Străluciri/119

Îndrăgostit/120

Recitare/121

Luminare/122

Interpretarea/123

Spaimă/124

Rană nouă/125

Roditoare, iubirea/126

Vindecătoare/127

Amintire/128

Altcumva/129

Nemurirea/130

Scrisori/131

Visul/132

Despre păsările
mute/133

Așteptarea/134

Confundări

Îndrăgostirea își subțiază trupul
Așa cum face ceara în fața focului,
În fiecare zi parcă își scutură o petală,
Se dezgolește încet,
Ca o casă ce pierde în vânt
Șindrila după șindrila,
Casa devine un schelet
De pe care haita nevăzută a vântului
A smuls carnea,
Copacul fără petale
Se transformă într-o furcă
Făcută din sute de degete lemnoase,
Iar tu,
Cu îndrăgostirea topită din tine,
Te asemeni cu o casă părăsită
Sau cu un copac uscat.

Eu, ca o părere

Pentru tine sunt o întrupare de aer,
Ferește-mă de viscol
Pentru că m-aș putea împrăștia oriunde,
Dacă aș fi întrupat din praf,
Ca polenul,
Ar trebui să mă ferești de albine
Și de ploi, de trecerea turmelor, de vânt,
De șuvoaie, de călcare de om,
De coasa lui
Și de secera lunilor cu brumă sau omăt,
Așa că,
Mai bine, respiră-mă încet.

Nădejdea

Păstrezi vis
Ca pe un bulb de lelea
Înfrățit cu inima,
Aștepti primăvara unei îmbrățișări
Pețindu-te cu lumină,
Așa cum păsările
Sunt pețite cu amăgiri
În formă de ou,
Te încumeți să crezi
Că a venit ceasul cel bun,
Încolțește dorul,
Se sparg mugurii,
Îmbobocești,
Înflorești,
Aștepti minune
Să se facă fruct
În cineva,
Dar anotimpul trece nevăzut,
Apoi suspini,
Se strânge visul,
Se face bulb amar
Și se închide în tine,
Ca-ntr-un ou.

Încă sunt vietate

Împărăteasa singurătății
Mă privea cu atenție,
Îmi spunea cu ochii să mă apropii,
Să las teama ca pe o haină veche,
Mie îmi înghețaseră gleznelor și genunchii,
Setea, o secetă se înveșnicea,
Mă cuprindea ca un îngheț,
Încercam să găsec un ajutor lângă mine,
Însă până în zare, de jur împrejur,
Nu era nimic,
Parcă eram pe o insulă mare cât tălpile
Și în jurul meu,
Întinderea unui deșert de sare,
Simțeam o picătură de apă,
Ca o pâlpare de lumânare
Ce mă ținea printre nemuritori,
Cred că era dorul,
Pentru că el este din apă
Și doar o picătură
Este de ajuns.

Conversație

Tu erai dintr-o țară nordică,
Îți povesteam cum este primăvara
Pe care o învățasem pe de rost,
Acum îmi spui
Că ai vrea să te îmbraci cu ea,
Așa cum te îmbraci cu orice cântec,
Sau măcar o eșarfă
Făcută dintr-o livadă înflorită
Să-ți înnozi peste șolduri,
Să-mi dansezi povestind
Despre aurora boreală,
Ca despre
Desprimăvărarea cerului.

Ca o durere

Toate întrebările tale
Păreau a fi făcute din ace de frig,
Când auzeam iarna
Pielea mea se acoperea
Cu o pojghiță de brumă,
Răspundeam înspăimântat,
Însă cuvintele mele
Păreau trecute prin flăcări
Și buzele îmi ardeau,
Începeam să cred că un vis rău
Mă uitase înlănțuit,
Cred că gândeam cu amintirea ta
Pe vremea când nu întrebai nimic,
Doar mă iubeai tăcută.

Afecțiuni

Acest anotimp
Sper să mă îmbolnăvească de friguri,
Aș vrea mai curând chinină
Decât să plâng,
Sper să fie, măcar, holeră
Pe care să o trateze medicii
Sau altă boală
Pentru care să număr ceaiuri amare,
Bună ar fi și durerea de oase
Cu care m-aș obișnui,
Așa cum mă obișnuiesc cu dorul,
Orice ar fi bun
În loc de uitarea
Ce cred că te-a cuprins ca o gripă,
Pe care eu o simt de pe-acum,
Ca o vrajbă înlăuntrul meu,
Ca pe o boală
De care nu am știut niciodată
Înainte de tine.

Crai nou

Eu simt pe piele când răsare luna,
Furnicile luminii ei
Mișună pe mine,
Le aud cum încep să devoreze ziua de ieri
Ce mi se întărise ca o haină de lut,
Mâine dimineață voi fi tot cel de ieri,
În viața mea cadranele de ceas
Sunt roți de car
Ce atârnă de pereți,
La fiecare lună plină
Arunc din turn orologiul cel mare
Și în locul lui pun rotundul ei
Sau doar lumina
Toarsă din lâna oilor cu stea în frunte,
Așa, întineresc trecătorii,
Sub ploaia de furnici
Ce va cădea pe ei,
Ca secundele dintr-un ceas sfârâmat,
Iar eu aș muri
De fiecare dată când vârcolacii
M-ar certa cu vreo eclipsă,
Așa cum tu mă cerți
Că îmi petrec nopțile întinerind
Și am gândul

La alt
Și la alt
Răsărit de lună,
Neștiind că este același dor.